

usuzovat, hodnotit základní funkce. Naučila jsem se pracovat s příbuznými těžce nemocných, s celými rodinami, se stresem a posttraumatickou stresovou poruchou. S pacienty po traumatu, před operací apod. Nyní pracuji na GPK a onkologii. Mimo jiné psychologické práce vím, jak je důležitý rozvoj zejména poznatků zdravotnické a lékařské psychologie a psychosomatiky. S Blankou se přičítíme, pokud je hromadné cvičení traumaplánu, a s Blankou jsme také zvládali havárii francouzského autobusu. S Blankou se ti, kdo chtěli, naučili ošetřit pacienty na jakémkoliv lůžku v nemocnici a být platnými členy lékařského týmu.

V Plzni dne 8. 12. 2014 sepsal Václav Holeček

Také **PhDr. Jaroslav Šturma** (23. 11. 1944) oslavil letos své kulaté životní výročí. Téměř celý svůj život a zejména od počátku 90. let se věnuje rozvoji nových forem péče o děti se zdravotním postižením a zvláště o děti s kombinovanými vadami. Je znám jako dětský klinický a poradenský psycholog, psychoterapeut a supervizor.

Studium psychologie na Filozofické fakultě UK v Praze ukončil v roce 1970. Po studiích se již jako čerstvý psycholog seznámil s legendou dětské psychologie profesorem Matějčkem. Ten byl zpočátku jeho učitelem, později se z nich stali blízcí spolupracovníci. Jeden z jejich společných projektů bylo v roce 1993 založení Konta Bariéry, projektu finanční sbírky na principu vzájemné solidarity sloužícího ve prospěch handicapovaných spoluobčanů.

Po studiích pracoval jako psycholog v Dětské psychiatrické léčebně v Dolních Počernicích a následně vyučoval na Dětské klinice Institutu pro další vzdělávání lékařů ve Fakultní Thomayerově nemocnici. S týmem spolupracovníků založil v roce 1992 denní stacionář pro děti s kombinovaným postižením a stal se jeho ředitelem. V současnosti má Dětské centrum Paprsek hl. m. Prahy čtyři střediska s kapacitou celkem 92 klientů.

Od roku 1991 vyučuje na katedře psychologie Filozofické fakulty UK dětskou klinickou a poradenskou psychologii a dětskou psychologickou diagnostiku. Jeho studenti mají možnost absolvovat studijní praxi v Paprsku, při přímé práci s dětskými klienty.

V průběhu let publikoval a přednášel u nás i v zahraničí, je autorem řady učebních textů z dětské psychologie a psychopatologie (např. Řičan, Krejčířová a kol.: Dětská klinická psychologie), je spoluautorem příručky k Testu kresby postavy. Předsedou ČMPS od roku 1995, dále je místopředsedou sdružení Ochrana nenarozeného života, působil dlouhodobě ve výboru Logopedické společnosti Miloše Sováka. Je dobře znám i v zahraničí; je např. předsedou Mezinárodní studijní

skupiny pro speciální výchovné potřeby ve Velké Británii, řádným členem Mezinárodní akademie pro výzkum poruch učení v USA i členem vědecké rady Evropské společnosti pro psychologii písma. Působí jako řádný člen v Papežské akademii pro život.

V roce 1995 obdržel z rukou prezidenta republiky ocenění za podíl na realizaci projektů Výboru dobré vůle Olgy Havlové. V lednu 2003 mu byla udělena za úsilí v oblasti integrace dětí s postižením u nás i v zahraničí Sonnenschein-Medaile. V prosinci 2007 obdržel výroční cenu ministra zdravotnictví za rozvoj zdravotně sociální péče.

PhDr. Jaroslav Šturma sloužil psychologické obci 20 let v čestné funkci předsedy Českomoravské psychologické společnosti. Za veškeré nasazení, čas a vykonanou práci jemu i Blance Šestákové vyslovujeme velký dík.

Odborná literatura

Verena Kast: **Sny. Práce se sny v psychotherapeutické praxi.**
(Praha: Portál, 2013, s. 224)

Analytička ve švýcarském St. Gallenu, činná taky na Institutu C. G. Junga v Curychu, Verena Kast, nabízí v překladu českým čtenářům již několik svých publikací orientovaných na vztahy, emoce, imaginaci nebo symboly, které vycházejí z analytické psychologie C. G. Junga. Aktuální publikace je věnována snům a možnostem, jak je lze analyzovat, využít s pomocí terapeutovy reflexe i reflexe pacienta v psychotherapeutickém procesu nejen ke zpracování komplexů (v pojetí psychoanalytických teorií), ale také k podpoře ozdravných a sebesilňujících prvků pacienta. Inspirace k analýze snů nabízí taky prostor k „sebeanalýze“, sebereflexi v konečném důsledku i k vlastní psychohygieně terapeuta. Kniha je napsaná srozumitelně, je protkána mnoha kazuistikami, které detailně vykreslují i konkrétní způsob práce autorky, což může být inspirací i pro laiky, například ve smyslu obeznámení se s dynamikou, symbolikou snů a jejich provázáním s vnitřními procesy člověka.

Teoretické ukotvení publikace se přehledně nabízí v prvních dvou kapitolách. První část nabízí náhled do historie a teorie, druhá přibližuje víc pohled Jungova pojetí teorie snů a jejich souvislosti s jinými psychickými fenomény, ale i dalších teorií, které se vzájemně doplňují a představují jednotlivé funkce snů. Třetí část se zaměřuje na tvůrčí sílu snů, která je zároveň studnicí podrobných kazuistik a nabízí pohled pod pokličku analytického psychotherapeuta.

Ačkoliv jde o téma hlubinně orientovaného psychotherapeutického směru, lze publikaci doporučit i psychotherapeutům, kteří jsou v jádru orientovaní i jiným směrem, protože jednotlivé kazuistiky nabízejí mnoho inspirace i celkově pro dynamiku psychotherapeutického procesu obecně.